

STATSMINISTERIET

Dato:

J.nr.: 5002-7

Sagsbeh.: HEK

Notat om statsministerens besvarelse af samrådspørgsmål AW og AX fra Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg tirsdag den 23. februar 2010 om COP-formandskabets fremadrettede aktiviteter.

Statsministeren anførte ved besvarelsen af samrådspørgsmålene bl.a.:

Vores målsætning for COP15 var ”én aftale, to formål”. Vi ønskede en aftale, der havde umiddelbar virkning på klimaforandringerne, og som samtidig udstak retningslinier for de videre klimaforhandlinger om et juridisk bindende instrument. Copenhagen Accord skal ses i den optik.

Som jeg sluttede af med at sige under besvarelsen af de foregående samrådspørgsmål, så er realiteten den, at over 100 lande har associeret sig eller indmeldt reduktionsmål eller reduktionstiltag til Copenhagen Accord.

Hvor mange umiddelbart efter klimatopmødet havde travlt med at fremstille Copenhagen Accord som en parentes uden videre betydning, har det altså nu vist sig, at den opfattes som et relevant og uomgængeligt bidrag til de videre forhandlinger. Omvendt vil jeg heller ikke skjule, at der fortsat er store udfordringer.

Netop derfor er det vigtigt, at vi nu ser fremad og påbegynder operationaliseringen af Copenhagen Accord.

Jeg har siden afslutningen på COP15 været i tæt dialog med FN's generalsekretær. I første omgang for at sikre tilslutning

og opbakning til og operationalisering af Copenhagen Accord. Dernæst for at drøfte, hvorledes Copenhagen Accord kan bidrage konstruktivt til UNFCCC-forhandlingerne.

Vi arbejder især på at iværksætte finansieringsdelen af Copenhagen Accord. Opstartsfinansiering var som bekendt en af de nyskabelser, vi fik introduceret med Copenhagen Accord. Og som samtidig skabte perspektiver om, at vi med øjeblikkelig virkning vil kunne accelerere kampen mod klimaforandringerne i de fattigste lande og i de mest udsatte østater. Her er der mulighed for hurtig handling. Ligeledes har FN's generalsekretær i sidste uge lanceret et højniveaupanel om finansiering, der også skal bidrage til fremskridt mht. opstartsfinansiering. Det er derfor også et element, vi forsøger at fremme i forhold til vores partnere i EU.

Men det er klart, at vi også gerne ser, at de indmeldte reduktionsmål og reduktionsindsatser indgår i de videre forhandlinger frem mod COP16. Der skal også tages fat på det centrale spørgsmål om måling, rapportering og verifikation. Det er vi i nær dialog med vore partnere om.

Danmark har COP-formandskabet frem til COP16 i november. Det er en opgave, vi tager alvorligt, og en rolle, som vi agter at leve fuldt ud op til. Det er bl.a. også grunden til, at vi sammen med sekretariatet tog initiativ til at indkalde Bureauet i starten af februar for at drøfte, hvordan vi hurtigst muligt får gang i de internationale klimaforhandlinger igen. I går blev det så besluttet på et møde i Bureauet, at der holdes et ekstra forhandlingsmøde fra den 9. - 11. april i Bonn. Fokus vil være tilrettelæggelse af arbejdsprogrammerne for 2010.

Regeringen er også i tæt dialog med Mexico. Og vi vil i samarbejde med Mexico arbejde på at fremme de internationale klimaforhandlinger. Men selvom det er Danmark, der formelt er COP-formand, så er det Mexico, der helt i overensstemmelse med traditionen, bliver hovedrolleindehaver i forberedelsen af COP16.

Mexico er stærkt forpligtet i forhold til sit kommende COP-formandskab. De er godt i gang med det nødvendige arbejde, som er en forudsætning for et succesfuldt møde i Cancun sidst på året. Fra dansk side støtter vi disse bestræbelser og hjælper til, hvor vi kan.

Men der er ingen tvivl om, at der venter Mexico en svær opgave. Det kommende år vil vise, hvor langt det globale ambitionsniveau rækker. Det sidste ord er derfor langt fra sagt i denne sag. Og jeg bliver nødt til at sige til de mere utålmodige sjæle: Det at Danmark er formand for COP'en, betyder ikke, at vi bare kan gøre, som vi synes. Skal der indkaldes til ekstra møder og tages særlige initiativer for at få gang i for eksempel klimafinanseringen, kræver det opslutning fra alle sider i FN-forhandlingsprocessen. Vi kan tage initiativer, og det gør vi. Men vi skal have alle med.

Det betyder også, at der formentlig vil blive rig lejlighed til fortsat at følge udviklingen her i Folketinget. Regeringen stiller også fremover gerne op til samråd som i dag. Og vil naturligvis også i forbindelse med, at EU fastlægger sit mandat til de internationale klimaforhandlinger, forelægge sit forhandlingsoplæg i Folketinget i overensstemmelse med de sædvanlige procedurer.